

[Økonomiministeren]

tal kom til det resultat, at de særligt skærpede sikkerhedsforanstaltninger, som Danmarks Statistik ifølge redegørelsen i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 17 i 1977-78 har besluttet skal gennemføres på bistandsstatistikens område, må anses at give den fornødne sikkerhed for, at disse oplysninger ikke kan misbruges eller komme til uvedkommendes kendskab.

Den pågældende gjorde tjeneste i det kontor i administrationsdepartementet, der varetager størstedelen af det meget snævre samarbejde mellem administrationsdepartementet og Danmarks Statistik i register-, EDB- og statistiske spørgsmål. Der var derfor nærliggende mulighed for, at han på et senere tidspunkt direkte kunne komme til at beskæftige sig med sagsområder, der involverede Danmarks Statistik.

På baggrund af det passerende måtte man i Danmarks Statistik nære den største bekymring for, at medarbejderen i givet fald ville behandle sådanne spørgsmål med den samme mangel på saglighed, som havde præget hans pressekampagne.

Under disse omstændigheder besluttede rigstatistikeren at foretage en henvendelse til administrationsdepartementets chef og – under hensyn til sagens alvorlige karakter – at gøre dette skriftligt.

I et brev af 2. juni d.å. har rigstatistikeren herefter over for departementschefen i administrationsdepartementet påpeget, at det forhold, at uholdbarheden i hans påstande og det fejlagtige i hans ræsonnementer var blevet påvist, ikke afholdt den pågældende medarbejder fra at fortsætte sin polemik. Det anførtes, at man på baggrund heraf måtte befrygte, at han ikke ville undse sig for at benytte enhver given lejlighed til at angribe og mistænkeliggøre institutionen i dagspressen, såfremt han skønnede, at det ville kunne tjene hans politiske synspunkter. Danmarks Statistik kunne derfor ikke have tillid til, at vedkommende medarbejder ville behandle eventuelle sager, hvori Danmarks Statistik måtte være involveret, på en saglig, forsvarlig måde. På denne baggrund udtryktes håbet om, at det ville være muligt at finde beskæftigelse for den pågældende medarbejder på sagsområder, der indebar de færrest mulige berøringsflader til Danmarks Statistik.

Som det vil fremgå af finansministerens svar på spørgsmål nr. 1176, nærede man i

administrationsdepartementet fuld forståelse for de i det citerede brev fremførte synspunkter. En række andre hensyn indadtil og udadtil talte for en flytning af den pågældende medarbejder til et andet sagsområde, og der blev truffet beslutning herom.

Min konklusion er herefter, at jeg intet grundlag finder for at bebrejde rigsstatistikeren dennes initiativ i sagen.

Spørgsmålet henviser i sin begrundelse til, at der skulle være tvivl om Danmarks Statistiks lovhjemmel for den omhandlede statistik. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at ramme en pæl gennem denne opfattelse. Jeg kan oplyse, at justitsministeriet har foretaget en undersøgelse af spørgsmålet, som er refereret i et notat fra ministeriet af 13. juli 1978. Det fremgår heraf, at der intet holdepunkt findes for en indskrænkende fortolkning af § 6 i Lov om Danmarks Statistik, der efter sin ordlyd indeholder hjemmel for indsamling af de pågældende oplysninger. Danmarks Statistiks lovhjemmel på det pågældende område er således fuldstændig klar.

Det har været anført, at oplysningerne ikke kunne videregives til Danmarks Statistik på grund af bistandslovens tavshedsforskrifter.

Dette synspunkt er ikke holdbart, idet den oplysningspligt, som kommunerne som offentlige institutioner har i henhold til § 6 i Lov om Danmarks Statistik, ikke tilsidesættes af den tavshedspligt, der påhviler de enkelte medarbejdere på bistandskontorerne og de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Jeg kan i denne forbindelse gøre opmærksom på, at statistikken i almindelighed i betydeligt omfang må betjene sig af – og gennem mange år har betjent sig af – fortrolige oplysninger, herunder f. eks. om enkelte personers indkomstforhold, som ligeledes indhentes med hjemmel i § 6. Netop dette er baggrunden for, at Danmarks Statistik gennem meget lang tid som fast indarbejdet praksis har fulgt det princip ikke under nogen omstændigheder at videregive fortrolige personoplysninger til andre, hverken offentlige myndigheder eller private.

Som det vil være bekendt, er dette princip nu lovfæstet for så vidt angår de oplysninger, som omfattes af loven om offentlige registre.

Til økonomiministeren (28/8 78) af: